

● לעמוס כרמלי, כתב הטלוויזיה בחיפה, על מיסמך אנושי מרתק על האבטלה בצפון. כרמלי ליווה כמה ממונטלי אתא ומיספנות ישראל בעת הפגנותיהם הסוערות ובעת חי פושיהם הנואשים אחרי עבודה.

כרמלי עבד על הכתבה במשך חודש ימים, כשהוא הולך בעיקבות הפועלים והפגנות בירר שלים ובתלאביב. חלק קטן מן הקטעים ששולבו בכתבה היו קיטעי־ארכיון, ואלה היו של השרים אריאל שרון ורויד לוי, שנאמו נאומים מבטיחים לפועלים. חלק מן הקטעים שצולמו לכתבה לא שולבו בתוכה, מכיוון שכרמלי לא רצה לגלוש לכתבה סוחטת־דמעות.

גם הקטע המסיים של הכתבה — שבו נראים שלושה פועלים בלישת־העבודה ואחריכך ב־מישרי מסי־הכנסה, שם אומרת להם הפקידה שהם לא יכולים לקבל את העבודה המוצעת מכיוון שהם זקנים מדי — לא היה מביימים.

מאחורי המירקע

הוציאה את בוטרוס

כשהכל היו בטוחים שוועידת־מיפלת־העבור דה תהיה משעממת להחריד, ושלא יהיה בה כל היבט תיקשורתי חזותי שניתן יהיה להעבירו אל המירקע, ישבו נשים מחלקת־החדשות של הטל־וויזיה, ובעיקר **ניסים מישעל**, עורך מוקד, ו**יאיר שטרן**, מנהל־המחלקה, ושברו לעצמם את הראש מה לעשות כדי שבכל זאת יהיה

חודשו היחסים!

זו הפעם השנייה שאני מדבר איתו בש־לוש חצי השנים האחרונות, אמר **שימרון שיפר**, הכתב המדיני של קול־ישראל, בי התרגשות לאנשים שהיו סביבו.

רגע לפניכן סיים שיפר ראיון עם אריאל שרון, שרה־תעשייה־הומיסחר, שהיה כרכו החוצה מערב הפתיחה של ועידת־מיפלת־העבודה, זמן קצר אחרי נאומו של שימרון פרט.

שרון ושיפר הפסיקו לדבר זה עם זה, אחרי שיפר כתב את סיפורו כדור של־ג על מילחמת־הלבנון.

ואו הגיע היום השני שעבר. שיפר מצא את עצמו ככתב בודד של הרדיו הממתין לשרי הליכוד שייצאו מן הישיבה שעסקה במשבר מודעי. הישיבה הסתיימה, השרים יצאו. שיפר ניגש לעוזרו של שרון ושאל אם יוכל לראיון את השר. העוזר נכנס לחדר לברר, ויצא כשבפיו תשובה חיובית, בין השניים — המראיון והמראיון — לא הוחלפו דיבורים שלא נגעו לראיון הקצר עצמו.



כתב שיפר מראיון את השר שרון בפעם השנייה

הפעם השנייה היתה נבנייני־האומה, וערכת־מיפלת־העבודה, וגם עבר־פתיחת חילופי־דברים אחרים, היא היתה לצורך ראיון עיתונאי בלבד, ולא היו בה חילופי־דברים אחרים.

והמסכם של כל העניין. אנשי הטלוויזיה נענו, כמובן, לתנאי שהציב ראשיה־הממשלה.

הטלוויזיה לא צילמה

צוות מבט לא צילם את נאומו של בוטרוס בוטרוס־ע'אלי, שרה־המדינה המצרי לענייני־חוץ, לפני צירי ועידת־מיפלת־העבודה. אנשי־הטל־וויזיה היו כאותה שעה בארוחת־ערב. איש מהם לא היה בהיכל־התרבות והנאות לא הונצח.

מי שצילם את הנאום היה צוות של **איתן אורן**, שהכין כתבה נרחבת על הוועידה ליומן ליל־שבת. וקטע ממנו שודר ביום השישי בערב. גם שימרון פרט, ראשי־הממשלה, לא נכח בנאומו בעת נאומו של בוטרוס־ע'אלי. הוא שהה באתר השעה בחדרו שבקומה השנייה של האולם, והיה עסוק בעניינים בוערים אחרים. כשבאו אליו והודיעו לו שהשר המצרי נואם, רצה למחר למטה, אך בדרך תפסו אותו אנשים שונים וכינתיים סיים השר המצרי את נאומו. באולם נכח יצחק רבין, שרה־הביטחון, שאף נאם לפניו נאום מדיני.

לכטל את הביטול

הוועידה־מנהל של הטלוויזיה ביטל את המיכרו על מישרת מנהל־הביטחון־התוכניות.

עם מינויו של **חיים יבין** כמנהל־הטלוויזיה, עולה הנושא שוב לסדר־היום. כוונתו היה סיכום בנהל־כתוב בין כמה נוגעים־ברבר, לפיו יהיה יבין מנהל־הטלוויזיה ו**ניסים מישעל** יהיה סגנו ומנ־הליחטיב־התוכניות. בינתיים זרמו הרבה מים בנהר השערוריות סביב מינויים שונים בטלוויזיה, אך עם מינויו של יבין עלה ההסכם שוב על הפרק.

חברי הוועידה־מנהל, וגם **יצחק נבון**, השר הממונה על רשות־השידור, תומכים במינויו של צמח לתפקיד. כוונתו, כשנפתח המיכרו, לא הגיש צמח את מועדותו, אך עם ביטול המיכרו היא עולה שנית.

ועד־עובדי־עיתונות־הפקה קרא לוועידה־מנ־



ראשי־מערכת מרגלית סנדוויצ'ים לצוות

הל לכטל את ביטול המיכרו ולפתוח אותו מחדש. אחרים מחברי־הוועד הכריזו כוונתו הכרות חד־משמעיות נגד מינויו של צמח לתפקיד.

מאחורי המיקרופון

מצא את ההבדלים

בוועידת־מיפלת־העבודה בהיכל־התרבות

גילה, סופ־סוף, **דודי מרגלית** את ההבדל הא־מיתי בין תפקידו הקודם בקול־ישראל לתפקידו הנוכחי.

מרגלית משמש מזה חודש כראש מערכת הרדיו בתלאביב. לפני כן היה העורך והמגיש של תוכנית הטור־השבועי והעורך הראשי של כל ציבועי הרשת.

"קודם", הוא הסביר ברצינות, "הייתי בא למקומות כאלה ושומר לי את הראש את מי לראיון ביום השלישי. היום אני בא הנה כדי להביא סנדוויצ'ים ושתייה לצוות של קול־ישראל העובר פה כל היום."

הקריין פרץ בצחוק

מהדורת־החדשות המסכמת של היום החמישי, המשודרת ב־1 אחרי חצות, כמעט שלא הגיעה לסיימה. הידיעה האחרונה במהדורה, לפני שידור תחזית מזג־האוויר, היתה על טחורים ודרכי הטיפול בהם. **יגאל רביד**, קריין־החדשות, פרץ בצחוק היסטרי כשקרא את הידיעה, ולא יכול היה לסיים אותה. הוא סיים את המהדורה במילים: "סליחה, לילה טוב!"

דרושים קצינים שיתלוננו

במיסגרת לוח־המישרים החדש של גלי־צה"ל יש תוכנית מודרנית לענייני צבא וביטחון, הנקראת יעד משודר. את התוכנית מגישים סא"ל **יצחק טוניק**, ראשי־ענף־שרל־עיתונות ביחידת דובר־צה"ל, ו**יוסי עבאדי**, עורך התחנה הצבאית. במיסגרת התוכנית מראיינים השניים קצינים בצה"ל בנושאים שונים, לאו דווקא נושאים בוערים ואקטואליים. בין השאר הם מתכוננים לערוך פינה שבועית, שבה ידבר קצין בכיר מן הצבא על דברים המרגיזים אותו. השם הזמני של הפינה יהיה אפשר גם אחרת. בינתיים דיבר בתוכנית הראשונה תא"ל נחמיה דגן, קצין־חינוך־ראשי של צה"ל, אבל השניים מתפשים קצינים נוספים שהיו מוכנים לדבר על נושאים שונים. קצינים כאלה, כנראה, לא כל־כך קל למצוא. והשניים חושבים איך לעודד אותם לבוא ולדבר מעל גליה־אתר על דברים המטרידים אותם בצבא.

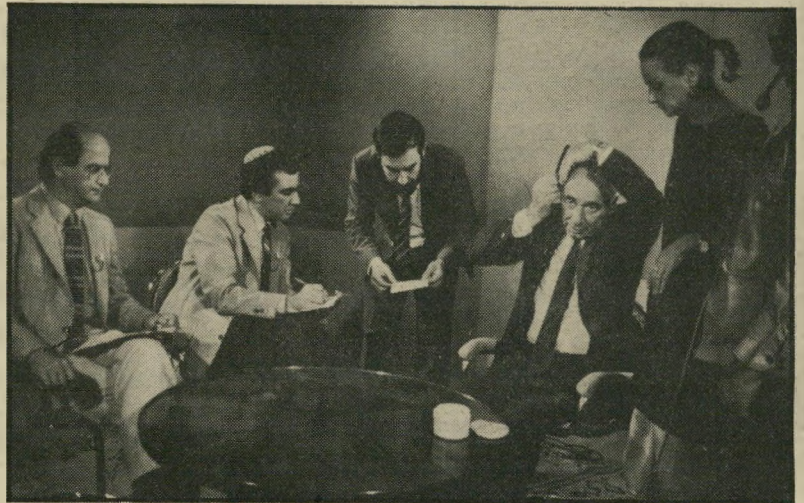
את התוכנית עורכת **רחל בורטה**, והיא משודרת מדי יום שני, ב־6 אחרי־הצהריים.

מה נקנה להם מתנה?

יכוח התנהל בין עובדי־הרדיו בירושלים לבין ועד־העובדים והנהגלה. הנושא: המתנות שיקבלו העובדים לחגי־הפסח. אחת ההצעות היתה שכל עובד יקבל תלושי־קניה בסך 30 דולר, אך היה מי מהנהגלה שטען שהשנה קיבלו כבר העובדים את מתנתם, ואין צורך להוסיף.

לפני כמה שבועות נודח, סופ־סוף, לעובדי קול־ישראל בכירה חניה נורה, קרובה לאולפני הרדיו. מישרי קול־ישראל בירושלים שוכנים ברחוב הלני המלכה, שהוא סימטה צרה ותלולה, הסמוכה לשכונת מוסררה. אין שום אפשרות לחנות בסימטה זו, ואחרי תלאות רבות הוקצה לעובדים שטח־חניה ליד מיגר־הרוסים. הנמצא במעלה הסימטה. היה מי שטען שזו מתנה מספיקה לפסח. העובדים התנגדו ודרשו עוד.

ענת סרגוסטי



פרס מסתרק לפני הראיון* להיות אחרון

פעמיים. תוך זמן קצר ראגה לפנות את החדר מכל יושביו המכובדים.

כמשך היום הוקם שם אולפן־טלוויזיה. במשך כל היום ניסו אנשי־הטלוויזיה במקום, **ניסים מישעל**, עורך מוקד ו**דן רביב**, הכתב לענייני מיפלת, לשכנע את נערי־פרס, שיפצירו בפרס להתראיון במוקד. תחילה הסכים, אחריכך חזר בו וסירב, לא לבסוף נעתר.

לפי פרס זומן לראיון באולפן יצחק רבין, שר הביטחון. הוא בא למקום קצת לפני השעה 9, שעת שידור מהדורת־מבט המורחבת. הוא הת אפר וישב במקומו המתין לסב־לננות. אחרי 15 דקות של המתנה התחיל לנוע באי־נוחות בכיס או, כשהוא מביט בשעון ככל רגע ושולח מבטים עצבניים לכיוונו של ניסים מישעל. "אמרתם לי חמש דקות!" זרק לעבר הנוכחים בחדר. מישעל הרגיע אותו. שגם הוא ממתין לאות מן האולפן בירושלים.

מישעל ביקש מכשיר־מוניטור באולפן, כדי שיוכל לצפות במהדורת־החדשות ששודרה מירושלים. המכשיר הוצב מולו, אך החשמלאי ניגש והזיז אותו הצידה, כדי שגם הוא יוכל לצפות. אחריכך הזיז **דני גור־אריה**, מנהל־הבימה, את המכשיר בחזרה לעבר מישעל, והחשמלאי לא הוזיז והזיזו בחזרה. כך נע לו המכשיר הלוך ושוב במשך כל המהדורה.

התנאי של פרס להשתתפותו במישודר מוקד היה, שהופעתו תסכם את החלק המדיני של המהדורה. הוא לא רצה להיות עוד ידיעה בין כל הידיעות המדיניות, ושאחריה תהיה זכות־דיבור לאנשי הליכוד. הוא רצה להיות החלק החשוב

* מימין: המאפרת עדה לזרוביץ, פרס, ב־רון אסקרוב, עוזר הדובר של פרס, ניסים מישעל, דן רביב.

יהודי,

לא אישו!

מהדורת החדשות בקול־ישראל של השעה 6 אחרי־הצהריים. ביום הרביעי שעבר, נפתחה במילים: "המישטרה עצרה כספרי הערבים בגליל ובמשולש כ־50 איש ויהודי אחד."